

דרכי נועם תורה

י"ג תמוז תשס"ג

עליה הלכה

פרשת פנחס

הנה יש למצוא את הקשר היותר עמוק בין פרשיות אלו בלק ופנחס, כי בפשטות הרי ברור שפרשת פנחס קשורה לעניינים שיש בסוף פרשת בלק. ויותר, יש לשאול מדוע סמוכין אלו כאשר בין שני הדמויות המוזכרות בשמות הפרשה יש תהום המפרידה ביניהם, שהאחד הרי בנקודת הקדושה, והשני בעמקי תהום הנשיה?

אלא, שעלינו להעמיק יותר בפשטות עצמה, ולהבין - הרי אמרה התורה שהיא מלשון הוראה "וירא פנחס בן אלעזר בן אהרן הכהן ויקם מתוך העדה ויקח רמח בידו"

ידוע הנאמר בדברי רבותינו שיש מקום שישנה הלכה אבל אין מורים כן, היינו למי שבא לשאול, כדוגמת "הבועל ארמית" וכו', כי יש זמנים שבהם אין ההוראה מתאימה לשומעים, כי דעתם קצרה ופועלים הם ללא הסתכלות והתבוננות אלא מחמת עידנא דריתחא, וע"כ לא מורין כן, וזה עד כדי כך שמשא רבנו זיע"א מוכן שיאמרו עליו שנתעלמה הלכה ממנו ובלבד שלא לומר דבר בזמן שאינו ראוי לכך.

ופנחס, שהיה לו פנים בחינת ראייה "וירא פנחס" שראה והביט בפנימיות העניינים שיש בזמרי בן סלוא ועומק שורש החטא והרצון שלו, וכל זה היה יחד עם לימוד הזכות עד לקצה האחרון "פן - חס" שבדק ולימד זכות בכל אופן וצד שיש ללמד וזה ע"י בחינת ה"חס" ורק אז אמרו לו אם כן, ירדת לשורש הדברים הרי אין מורים כן אלא מי שהביא את אגרת שיקרא אותה.

מכאן נבין את אשר נאמר בריש פרשת פנחס "פנחס בן אלעזר בן אהרן הכהן השיב את חמת מעל בני" בקנאו את קנאתי בתוכם, ולא כלתי את בני" בקנאתי"

כי רק הקב"ה יודע לקנא את קנאת ה' צבאות באופן של לימוד זכות בדין, בחינת "חדר" כידוע שהוא חסד דין ורחמים, "חדר" שרומז לכניסה לפרטים הקטנים, לחדר הפנימי, של כל אחד ואחד, ועל כן כשפנחס יורד לשורש הדברים מתוך לימוד הזכות, ופועל פעולה שיש בה ממידת הדין רצוף חסד, הרי "לא כלתי את בני" בקנאתי" כי אותו רשע רצה לקללם בכל דרך שהיא ואפילו בהיותו מברך נמצא מקלל, כדין, "לא מדובשך ולא מעוקצך".

שברכם בג' פעמים זה אחר זה בברכות שאות ראשונה שלהם יחדיו מרמזות על רצונו הפנימי של רשע זה לכלות שמם מן העולם, על כן אמר "כי מראש צורים" וכו' - אות כ' ראשונה, ואמר "לא הביט און" וכו' אות ראשונה ל, "מה טובו" וכו' - אות ראשונה ס" אותיות "כלם" והוא שאמר הקב"ה אל משה "ולא כלתי" בהיות פנחס אוהז במידות הטרומיות של לימוד זכות דווקא מתוך הרע, ורק אח"כ הולך לשאול וכן על זו הדרך, על כן אנו נבין ונלמד מפרשיות אלו שמדברות על שני הפכים גמורים צדיק ורשע, כיצד יש לפעול וללכת בדרך אהבת הבריות בכל עניין ועניין